

در مقدم طه و یسین^ص

پروفسور سیده بلقیس فاطمه حسینی*

ای ماه ربیع
 ای ماه نوبهاران
 زمین گسترده فرش و قالی
 کهنکشان دوخته ستاره‌ها در راه
 در انتظار صبح نو
 *

ای آفتاب حسن!
 خورشید از غیرت جمال تو
 از آغوش شب تاریک
 سر را بلند کرده
 می‌مالد چشم خواب آلود
 شرمنده و رخ زرد
 چون موج نور در افق تماشایی
 *

تمام روز از شرق تا به غرب
 بد کاسه گدایی
 و نقش بر آب
 *

* استاد و رئیس اسبق بخش فارسی دانشگاه دهلی، دهلی.

با خیرگی چشم
حیران و نگران
از درخشش
مبدای سرچشمه نور
خورشید رسالت
بر آسمان بلند و رفیع
*

از مکان تا لامکان
طنین می‌اندازد ندای صدق مشتاقان
چون ستاره‌های فروزان نبوت
تبریک می‌گویند
با نوح و کلیم
با ابراهیم و مسیح
در مقدم طه و یسین ص